

Korona

Tale korona nobena ni krona,
saj prava je beda,
brez vsakega reda.

Sem mislil, da šola od doma je kul,
zdaj vidim, da ni za nikamor.
Nobenih sošolcev,
nobenega smeha,
vsak dan le goli ekran.

Ampak povem vam,
drugače bo kmalu.
Verjamem, da spet vse bo kot prej.
Šola v šoli,
tako kot je treba,
vsi na igrišču in na smučišču.

Tale korona tu ni dobrodošla,
saj prava je beda,
brez vsakega reda.

Gaber Hočevar Peček, 7. A

Nevihta

Temni oblaki zakrivajo nebo,
svetloba strel se vidi za goró,
nihče na nevihto pripravljen ni,
še kar se sliši smeh ljudi.

Nato močan grom se zasliši,
vse ljudi prestraši pri priči.
Kmalu zunaj žive duše ni,
le črna ptica, ki smrt prhuti.

In potem se čudež zgodi.
Sonce na pomoč prihiti,
premaguje oblak za oblakom
in daje moči našim junakom.

Ptica zato omagano odleti,
že žarki ogrevajo srca ljudi.
Ob naslednji nevihti spomnite se,
vsaka groza enkrat premagana je.

Klara Bizant, 9. B

PLES

Ples je vezava
med glasbo in gibi.
Je lepa prestava,
veselje se širi.

Ples različnih oblik se pojavlja,
potez nikoli najavlja.
Vsak od njih je drugačen,
a noben napačen.

Eni so hitri in poskočni,
drugi počasni, a mogočni.
V plesu se lahko izgubiš,
na krilih čustev poletiš.

Glasba povezuje vse stile –
odrezave in mile,
v skupno vizijo,
morda polomijo.

Erika Košuta Robba 8. a

SVOBODA

Svoboda je kakor ptica ...
Ptica, ki svobodno leti in pristaja ...
Ptica, v kateri življenje raja.

Svoboda je radost,
svoboda smo mi,
svoboda vesela nas poživi.

Svoboda je kakor zrak,
želja v nas, ki pospeši korak.

Svoboda odvzeta,
je kakor ptica zadeta,
ki pada z neba
kot bolečina zadana v dno srca.

Kadar svobodi življenja zmanjkuje,
se godi ji najhuje.
Njen nemi krik bolečine nas za vselej zaznamuje.
Vsak svobodo potrebuje.

Toda svoboda je del slehernega srca,
svoboda je del tega sveta,
želja in nuja, ki nas bodri.
Predrage svobode vsak si želi!

LJUBEZEN

Ljubezen se samo zgodi,
nas čvrsto drži,
ali pa čez čas zbledi.
Lahko je drhteča,
lahko pa tudi zelo boleča.

Ljubezen je kot plamen,
lepa in goreča,
polna močnih čustev
in velika sreča,
če nas prava sploh kdaj sreča.

Na začetku iskrica preskoči,
iz plamenčka v plamen gre,
ko pa zadnja solza se iztoči,
takrat ljubezen žal umre.

Naja Kapun, 8. c

Sončna noč

Ko noč se spusti na Zemljo,
zvezde pridejo na nebo.
Takrat začne se potovanje
in vzplamtijo moje sanje.

Luna sveti močno in zdaj je svetlo.
Prihaja Sonce, vse je lepo.

Rože dišeče cvetijo,
metulji v vetru letijo.
Čebele nabirajo med,
a čmrlji so leni in gredo v svet.

Spet je svetloba in mir,
v svetu ni prostora za prepir.
Muce predejo, kužki lajajo,
otroci si nagajajo.

Sonce in Luna gresta proč ...
Prihaja sončna noč!

Nana Berdon

ODVISNOST

Odvisnost se te prime

in ne izpusti,

samo igrice igral,

cel dan bi rad ti.

Pojdi rajši na sprehod,

igraj nogomet,

ne bodi tak bednik,

glej drugače na svet.

Čeprav je karantena,

izgovor to ni tvoj,

pojdi zdaj na sprehod,

da lepši dan bo tvoj.

Sebastjan Štraus, 7. d

SREČA

Sreča se smeje na njegovem obrazu,
solze sreče pa polzijo kot v plazu.

V njegovih očeh sije veselje,
v njegovem srcu pa vije vedoželje.

Na ustnicah mokrih čuti poljub,
ampak ne ve še skrivnosti njegovih obljub.

Lepota, slepota, celota.
Celota je prava beseda,
beseda za vsevečno srečo;
upajmo zanjo, da ne zaide v nesrečo.

Maja Bizjak, 8. c

PAPIR

To je papir in
na njem samo mir.

Kar naenkrat pa tam
ni več le mir,
vendar tudi inženir,
kefir in klavir.

Pa pride še krava,
zraste trava
in prifrči še omara.

Zdaj nastane
cela razprava,
zakaj pritekla
je še Drava?

Potem pa ves ta nemir,
postane netopir,
ki poje ga krokodil,
ta pa odplava skozi okvir.

To je papir in
na njem spet samo mir.

Marcel Juršič, 6. b razred

Maske

Ko nad mesto se zgrne tema,
ko iz družbe gremo vsi,
ko zaprti smo med štirimi stenami,
ko samota nas duši ...

Takrat nas srh obleti in z mislimi govori.
Takrat zapremo se vase in nič ne damo nase.
Takrat vse boli in na nas kriči.

Ko pa srečamo se vsi,
obnašamo se, kot da nič ni.
Pogovarjamo se veselo in
pozabimo delo.

Zato povejte mi vsi,
zakaj imamo maske?
Zakaj nihče ne spregovori,
da bi slišali vsi?

Maja Dreu, 7. d